

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izsimi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s posiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljavatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrst po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravljanje pa v pritličju. — Upravljanju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ujudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

SLOVENSKI NAROD
velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . K 22— | Četr leta . . K 5·50
Pol leta . . , 11— | En mesec . . 1·90

Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K.

S posiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . K 25— | Četr leta . . K 6·50
Pol leta . . , 13— | En mesec . . 2·30

Naroča se lahko z vsakim dnevom a hkrat se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozlamo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnil brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje liste ob pravem času.

Upravljanje „Slovenskega Naroda“.

Bohinjski praznik.

Danes, dne 31. maja se slovesno prebije zadnja stena bohinjskega predora in pot iz Bohinja na Primorsko bo odprtta. Ta dogodek je velikega pomena za zgradbo druge železniške zveze s Trstom, kajti s tem, da je bohinjski predor pravočasno narejen, je zagotovljeno, da se velika alpska železnica v določenem času otvorí.

Izvršeno je torej veliko in važno delo. Kopanje predora se je začelo na severni strani dne 5. novembra 1900. Delo je bilo tako težavno, kajti boriti se je bilo z vsakovrstnimi neprikljikami. Na južnistrani se je začelo z delom 25. oktobra 1900 in tudi tu se je vzliz raznim težkočam dognačno po programu.

Bohinjski predor je najvažnejši in največji vseh predorov nove alpske železnice v Trst. S tem, da je pravočasno prebit, je smatrati kot osigurano, da se bohinjska železnica od Jesenic do Trsta otvorí ob določenem času, to je na jesen leta 1905.

LISTEK.

Bojno polje na Dalnjem Vztoku.

V.

Vojne operacije so kolikor toliko odvisne od klimatičnih odnošajev.

V pokrajih pa, ki so pozorišče sedanja vojne, je podnebje odločilno pomena za stanje vojnih akcij, zakaj le malokje so klimatični odnošaji podvrženi tolikim rapidnim spremembam, kakor v krajih, kjer se sedaj doigrava krvava tragedija.

Vkljub zelo ugodni južni legi—polotok Liao-tong leži na primer v isti črti, kakor srednja in južna Italija — imajo vse pokrajine, kjer doné sedaj bojne fanfare, razmeroma tako nizko letno temperaturo.

V severni Mandžurski traja zima celih šest mesecev. Že koncem vinotoka zapade tam sneg in često že doseže mrz v tem času 10 do 20 stopinj. Pozneje seveda pritisne mrz še hujše in v marsikaterih krajih je mraza 25 do 30 in še več stopinj.

To občutno zimo pa še izdatno povečajo suhi, silno mrzli severni

Zgradba te železnice je znamenit dogodek za razvoj mnogih dežela. Kranjska dežela je med tistimi, ki ima še najmanj pričakovati. Dolgo let je gojila kranjska dežela upanje, da se zgradi neizgibno potrebnadruža železniška zveza čez Škofo Loko in paralelna z južno železnicu. Interesom kranjske dežele bi bilo s tem najbolj ustrezeno. Toda interesi kranjske dežele se pri ti zadeli niso dosti upoštevali. Koristi dežele kranjske so stopile v ozadje, ko se je šlo za koristi tolikih drugih dežel, različnih industrij itd. Nova železnica bo pač železnica kontinentalnega pomena — če so kombinacije strokovnjakov pravilne in njih upanja utemeljena — in vzprič temu se ni dosti vprašalo za korist kranjske dežele. Zadovoljni moramo biti, da se nova železnica sploh ni ognila Kranjske, da bo vsaj en del njene proge tekel po kranjskih tleh.

Vsaka nova velika železnica ima znamenit vpliv na pokrajine, po katerih teče. Z novo železnico stopi gorenji del naše Gorenjske takorekoč v neposredno zvezo s svetovnim prometom. Nova železnica odpre vrata v ta del naše dežele in sosedne Primorske in brez dvoma se bodo pokazali kmalu ugodni in pa tudi neugodni nasledki te zvezze. Prav verjetno je, da bodo vodne sile v teh krajih privabile podjetne ljudi, da ustvarijo industrijalna podjetja, saj bo železniška zveza omogočala konkurenco in razpečavanje izdelkov. Verjetno je pa tudi, da bodo pri novih vratih silili na slovenska tla tuji elementi od severa in od juga, in si skušali tu pridobiti veljavo.

V gospodarskem oziru bo železnica brez dvoma znatno koristila Gorenjski in Goriški, v narodnem oziru pa zna postati jako nevarna, ako ne bo prebivalstvo zavedno in značajno ter ne bo znalo krepko in odločno braniti svojih pravic in ako ne bo izpolnjevalo dolžnosti, ki jih ima vsak Slovence.

Vojna na Dalnjem Vztoku.

Novejša japonska poročila priznavajo, da je japonska armada v boju pri Kinčovu izgubila 3500 mož, dočim so Rusi izgubili 2000 mož.

Te relativno nezнатne japonske izgube niso v nikakem razmerju z opetovanimi uradnimi poročili, da je pri prvih naskokih »padel vsak častnik in vsak vojak, predno se je ruski pozicijam približal na 30 korakov« in da je bil »japonski naskok najdivješi in najbolj krvav, kar jih pozna moderne vojna zgodovina«. Neko drugo japonsko poročilo pa pravi doslovno: Pri naskoku na Kinčov je bilo popolnoma uničenih več japonskih bataljonov. Od 17. pehotnega bataljona je ostalo samo 21 mož. Rusi so posneli japonsko taktiko in so streljali večinoma na častnike. Toda tudi s tem niso mogli preprečiti japonske zmage, marveč so še povečali drzovitost in smelost japonskih prostakov. Med japonskimi polki, ki so prvi dospeli na ruske utrdbe, ni bilo niti enega oficirja več, da je poveljstvo moral prevzeti prvi podčastnik.

Ako so torej čitajo ta poročila, se mora vsakomur zdeti naravnost kot čudež, da je v takšnih okolnostih Japonci padli samo 3500, kadar se zatrjuje v Tokiju. Zato se tudi tej trditvi ne more prav verjeti! In vsakdo, ki je celo stvar temeljito razmotril, mora priti do zaključka, da je neresnična ali trditev, da je padlo samo 3500 Japoncov, ali pa je neresnično poročilo, da je bil boj tako ljut, kakor še nobeden v moderni vojni zgodovini in da je takoj v prvih naskokih bilo uničenih več japonskih bataljonov. Oboje ne more biti resnično! Ako je v resnici padlo v boju samo 3500, potem ta boj ni bil tako krvav, kakor ga slikajo japonski uradni viri, aka pa je bil boj

vetrovi, ki pozimi skoro nikdar ne potihnejo. Snega pada, izvzemši na višjih gorah, razmeroma tako malo, vendar pa snežni viharji in zameti niso nič redkega.

Spomlad se pričenja v mareu, aprilu ali maju, kar je odvisno od geografske legi dotičnega kraja.

V južni in zapadni Mandžuriji je prehod iz mrzle zime v vročo poletje, kako kratek, ob morskem obrežju pa vročina ne narašča tako rapidno, kar je odvisno od mrzlih morskih tokov, ki v tem času prevladujejo v Rumenem morju,

Poleti je v teh krajih vročina prav tako neznašna, kakor pozimi mraz.

V Mukdenu, Inkou ali Port Arturu, kjer dosega pozimi mraz 20 do 30 stopinj, je poleti 30 in še več stopinj vročine.

V južni Manžuriji traja poletje šest mesecev, v severni pa samo tri mesece, in sicer od konca maja pa do konca avgusta.

Približno eno tretjino vsega poletja v teh krajih neprestano dežuje. V južni Mandžuriji se prične deževna doba že v drugi polovici meseca maja, ob reki Sungari sredi meseca junija, ob reki Amur pa v

v istini tako ljut in strahovit, kakor se nagleša, potem je moral zahtevati tudi več žrtev, kakor se jih hoče od japonske strani priznati. Vse pa kaže, da bo zadnji slučaj pravi, to se pravi, da je v ljutem boju pri Kinčovu padlo toliko Japoncev, da si poveljujoči general Oku ne upa niti približno navesti pravega števila vseh padlih vojakov, ker ve, da bi te številke naravnost uničujevale vplivale na javno mnenje in takoj spremenile japonsko »zmago« v neznanen uspeh, ki je prav zelo podoben občutnemu porazu.

V obče pa ruskim pozicijam pri Kinčovu, katere so Japonti zavzeli, ni pripisovati tiste važnosti, katero jim pripisujejo Japonti in z njimi japonski listi. To je razvidno že iz tega, da Rusi na to tčko niso polagali posebne važnosti, ker bi je sicer ne bili branili samo z eno divizijo, ki pa še niti ni bila popolna. Ta točka je bila samo prva izmed mnogoštevilnih ruskih pozicij, katera bodo še morali Japonti zavzeti, predno bodo prodrli do pravih portarturških utrdb. To pa ne bode tako lahko, saj so Japonti morali porabiti trikratno premoč in se še dali podpirati od svoje mornarice, predno se jim je posrečilo zavzeti prvo rusko utrdbo v Kinčovu. Japonska armada bo morala zastaviti še vse svoje sile, ako bo hotela v razmeroma kratkem času prodreti do obzidja portarturške trdnjave, in bo morala v to štrevovati še hekatomb svojega vojaštva. A še le potem se prične pravo obleganje in veliko vprašanje je, ako bo tako decimirana japonska armada, dasi je baje sprva štela 50.000 mož, zadostovala, da bi z uspehom naskočila Port Artur!

O boju pri Kinčovu.

Iz Tokija se poroča, da je japonska mornarica, ki se je udeležila boja pri Kinčovu, že v sredo priplula v kinčovski zaliv. Vendar pa je vihar na morju bil tistega dne

razvidni iz dogodkov iz kitajske-japonske vojne l. 1894 in 1895.

Ko je prva japonska armada prekoračila reko Jalu in gorovje na polotoku Liao-tong, druga armada pa zavzela Port Artur in Talienvan ter prodrla do Kajpinga, je bila tako oslabljena, da ni mogla več nadaljevati ofenzive, dasi bi bilo z ozirom na to, da so se ob izlivu reke Liao zbirali vedno večji kitajski voji, to nujno potrebno.

Japonce je prisilila zima, da so ustavili vse vojne operacije. Dasi so po možnosti skrbeli za vse, da bi vojaštvo čim najmanj trpel vseled velikega mraza, vendar je zima terjala od japonske, na milejše podnebje vajene armade ogromnih žrtev. Vse bolnice so bile prepunljene in vojaki so kar trumoma mrlji. Ia ko so Japonti spomlad zopet pričeli z vojnjevanjem, so morali več novih polkov dobiti iz domovine, da so izpolnili svoje vojne vrste, ki so postale preko zime že silno redke.

Na Japonce, ki so navajeni na bolj enakomerno in dosti milejše podnebje, bodo klimatični odnošaji brez dvoma veliko bolj neugodno vplivali, kakor na Ruse, katerih armada je že deloma sklimatizirana,

tako ljut, da se eskadra ni mogla dovolj približati obrežju, da bi lahko z uspehom streljala na sovražnika. Ko se je vreme spremenilo, so se japonske ladje v četrtek zjutraj približale obali in takoj jeli streljati na ruske baterije. Torpedovke so zlasti bombardirale železniško progo.

Japonski naskok na Naošao je bil najljutješi in najbolj krvav, kar jih pozna moderna vojna zgodovina. Pri prvem naskoku je bil ustreljen vsak častnik in vsak vojak, ki se je približal ruski bojni vrsti. Pri zadnjem poskušu, pri katerem je zlasti stola v akcijo artillerija, se je posrečilo predeti ruske vrste.

Ob 11. uri dopoldne so se umaknile glavne ruske baterije. Dve pa ste se umaknili v Hankangling, od koder ste streljali na Japonce do večera. Japonska pehotu se je Rusom približala do strelne daljave in zadele ob električno žico, ki je bila zvezana z minami. Japonti so se umaknili, nato pa se še ljutejše vrgli na sovražnika. Toda Rusi so jih odbili in jim povzročili hude izgube. Sedaj je japonska artiljerija znova odkrila ogenj in proti večeru se je posrečilo večjemu japonskemu oddelku zavzeti prve ruske podkope. To je tudi v ostali armadi ojačilo pogum. Vsa armada se je v divjem, naskoku znova zagnala v ruske pozicije in jih zavzela.

Sprva so Japonti zatrjevali, da so Rusom odvzeli 68 topov, sedaj pa še govoré, da so jih zaplenili samo okoli 20 in najzadnje se bo najbrže pokazalo, da niso dobili v roki niti enega ruskega topa.

Proklamacija generala Oka.

General Oku je izdal, kakor se poroča iz Tokija, na prebivalstvo portarturške trdnjave, in bojnikov posebno proklamacijo, v kateri razglasa, da bodo Japonti varovali življenje in premoženje vsega mirnega prebivalstva in da bodo povrnali vso škodo, katero bo napra-

deloma pa dohaja tudi iz krajev, kateri imajo enako ekstremno podnebje. Velike izgube, ki jih bodo provzročile razne bolezni, bodo navadno morda najboljšim preventivnim sredstvom v japonski armadi na dnevnem redu in bodo zlasti za časa splošnega deževja naravnost decimirale njihove vrste. To bodo pa Japonti veliko bolj čutili, kakor pa Rusi.

Japonti bodo takoj sprva spravili na bojišče večinoma vse svoje vojaštvo in bodo pozneje svoje izgube, bodisi da jim te provzroči sovražnik, ali pa bolezni, le težko napomestili z novimi močmi, ker jim bo nedostajalo rezerv. Rusi pa izgori navedenih razlogov ne bodo tako hudo trpeli in če bi tudi morda imeli enake izgube, kakor Japonti, vendar tega ne bodo toliko čutili, ker imajo še ogromne rezerve in lahko namesto enega izgubljenega vojaka postavijo deset novih. Ako torej hočejo Japonti triumvirati nad Rusi, morajo jih poraziti vsaj pred začetkom zime. Ako se jim pa to ne posreči, potem so brez vsake rešitve izgubljeni in Rusija jim bo zadala tak udarec, katerega ne bodo nikdar preboleli!

vila japonska armada na hišah in poljih. Obenem pa je zagrozil, da bo vsakdo najstrožje kaznovan, kateri bi dejansko podpiral Ruse, ali pa hotel zanje vohuniti.

Ruska obramba Port Arturja.

Listu »Times« v Londonu se poroča iz Vejhajeveja, da ima general Steselj, poveljnik portarturške trdnjave, ukaz, da mora braniti vsako ped zemlje med Port Arturjem in Kinčovom. S tem bo namreč znatno zadržal japonski napad na Liaojang in Mukden, kar je za generala Kuropatkina največjega pomena, ker je zanj pridobitev časa odločilne važnosti. Z ozirom nato je general Steselj z največjo hitrostjo zgradil severno od Port Arturja celo vrsto utrjenih pozicij, od katerih se je Japoncem pod generalom Oku posrečil poštejdnevne vembujo z velikimi izgubami zavzeti še prvo rusko utrdbo.

Napad z morske strani na Port Artur.

Po poročilih iz Čufa je admiral Togo znova napadel Port Artur in ga bombardiral. To pot se mu je baje posrečilo pristanišče kakor utrdb zadržalo poškodovati. Navzličtemu pa se je Rusom posrečilo japonski napad odbiti in potopiti eno japonsko križarko. Iz Šanghaja pa se preko Londona poroča, da so Japonci v nedeljo ponovči Port Artur s suhe strani naskočili in ga zavzeli. To vest je v Šanghaj prinesla neka angleška iz Vajhaje dočela ladja. Da ta vest ni verjetna, nam pač ni treba še posebe naglašati!

Ruska križarka „Bogatir“.

Z ozirom na vesti, ki so se širile pretekli teden po evropskih časopisih, da se je ruska križarka »Bogatir«, pripadajoča vladivostoski eskadri, potopila, oziroma, da je zadela ob skalo, vsled česar je bila tako poškodovana, da ni več sposobna za vojno, se je ruski list »Novosti« obrnil na pristojno mesto v Vladivostok za pojasnilo in dobil odgovor, da so vse dotedne vesti od kraja konca zlagane. Križarka »Bogatir« se ni potopila in tudi ni zadela ob skalo, marveč se nahaja popolnoma nepoškodovana v vladivostoskem pristanišču.

Poškodbe japonskega brodovja.

Po poročilih, ki so došla iz Saseha v Pariz, so poškodbe japonskega brodovja v zadnjem času veliko večje, kakor se je preje poročalo. V ladjedelnico v Sasehu so namreč zadnje dni spravili vč težko poškodovanih vojnih ladij, med njimi tri križarke in tri torpedovke, o katerih poškodbi se dosej sploh ni ničesar vedelo. Več ladij je tako hudo poškodovanih, da

se sploh dvomi, da bi se dale še popraviti.

Japonska vest o portarturškem brodovju.

V Tokiju izbajajoči japonski list »Niši Niši« zatrjuje, da se nahaja sedaj v portarturškem pristanišču šest oklopnic, več križark in večje število torpedovk in torpednih uničevalk, ki so popolnoma sposobne za vojno. Vse to brodovje je popolnoma pripravljeno vsak hip odpluti iz pristanišča. Razen tega zatrjuje še imenovani japonski list, da imajo Rusi v Port Arturju tudi še tri podmorske čolne.

Japonske izgube pri Kinčovu.

Japonci zatrjujejo, da so pri Kinčovu izgubili samo 3500 mož. To je popolnoma neresnično. Uradno poročilo iz Liaojanga, ki je došlo v petek v Petrograd, konstatauje, da so Japonci že v torek izgubili 10.000 mož, dočim so jih Rusi izgubili samo 2000. Največje izgube je povzročil Japoncem general Fok, ki se je nato v polnem redu umaknil s svojo divizijo proti Port Arturju. Najljutjejni boj je bil 25. in 26. t. m., v katerem so Japonci zopet najmanj toliko vojakov izgubili, kakor v torek. Sodi se, da je od japonske armade, ki je bila pri Kinčovu, padla dobra polovica vojakov, dočim znašajo ruske izgube v celem okrog 3000 mož.

Iz delegacij.

Avtstrijska delegacija.

Budapešta, 30. maja. Proračunski odsek državnozborske delegacije se je sestal pred plenarno sejo ter se je posvetoval o izjavi ogrskega mornaričnega odseka glede izvenrednega kredita. Odsek je pri trdil sklepnu ogrskega mornaričnega odseka, ki se bistveno razlikuje od sklepa dotednega avstrijskega odseka. — Potem je predsednik vitez Javorški otvoril plenarno sejo. Del Novak je interpeliral državnega finančnega ministra zaradi pospeševanja avstrijskih industrijskih izdelkov v Bosni in Hercegovini. — Po ročevalem baron Walterkirchen je priporočal sprejeti redne vojne potrebščine ter je napovedal, da si bo v prihodnji delegaciji proračunski odsek takoj izvolil pododsek glede začaganja armade in mornarice. — Prvi je govoril proti vojnemu proračunu del Pantuček, ki je rekel: »Ako smo zastopniki češkega naroda proti vojnemu proračunu, niso vzroki za to v sovražnosti proti vojaštvu sploh, temuč le v tem, ker vojna uprava ne prizanaša narodnim čuvstvom češkega naroda, na drugi strani pa tudi zato, ker so najširi ljudski sloji, kmetje in mali obrtniki, obremenjeni do neznotnosti.

Izza temnih dni.

(Sličice iz življenja raznih papežev.)

(Dalej.)

Papež Aleksander V. je vladal samo nekaj mesecov. Umrl je nenadoma. Pomagal mu je v večnosti zloglasni kardinal Baltazar Cossa, ki je papeža zastrupil, da bi sam zavzel njegovo mesto. Podpirali so ga različni vladarji in ker tudi sam ni štel z denarjem, je bil tudi izvoljen za papeža meseca maja 1410.

Vsi pošteni ljudje so se zgražali, da je Baltazar Cossa kot Ivan XXIII. postal poglavar cerkve. Novi papež se je v svoji mladosti bavil s pomorskim roparstvom. Živel je vedno skrajno razuzano in umoril mnogo ljudi, med njimi tudi dva papeže.

Prva tri leta svojega vladanja se je novi papež samo prizadeval, da si utrdi posvetno gospodstvo. Šele potem se je vdal željam kardinalov ter razpisal splošen koncil, da se doseže edinstvo v cerkvi. Tri papeže rediti je bilo tedanjim kristjanom preveč. Ivan XXIII. seveda ni misil resno na koncil, ali okoliščine so ga prisilile, da je moral svojo obljubo izpolnit.

Neapoljski kralj Ladislav je začel proti papežu vojno in je kmalu zavzel

Rim. Papež je moral pred njim bežati. Kralj Ladislav je v Rimu strahovito divjal. Duhovniki, ki so prišli njegovim vojakom v roke, so bili vsi pomorjeni. Ti vojaki so tudi oplenili cerkev in samostane in onečastili mnogo nun.

Neapolski kralj je v Rimu res strahovito divjal. Cerkev sv. Petra je spremenil v vojašnico; z altarja sv. apostolov so konji žrli seno, v kapelah pa so se pijani vojaki valjali z vlačugami.

Papež je med tem bežal v Florencio. Tresel se je za svojo krono. Hotel je na vsak način ostati papež in zato je iskal pomoči pri kralju Zigmundu, ki je zahteval, da se skliče v Kostnice splošen koncil, kateri naj naredi konec razkolu v cerkvi. Papež se je silno trudil, naj bi se vršil koncil v kakem italijanskem mestu, ali kralj se ni hotel vdati. Obenem je kralj Zigmund povabil na ta koncil tudi ostala dva papeža, Benedikta XIII. in Gregorja XII.

Dne 28. oktobra 1414 je prišel papež Ivan XXIII. v Kostnice. Malo mestec je bilo prenapolnjeno. Prišlo je na koncil 2400 vitezov, 18.000 prelatov, mnogo tisoč laikov in meretrices vabundance 1500. Item dicitur quod una meretrix lucerata est VIIIIC florenos.

Item, quidam civis Constantiensis ven-

Končno je razpravljal govornik tudi o reformi vojaškega kazenskega pravnega reda ter dokazoval njega nujnost. Del Novak je poudarjal, kako hudo so Nemci zadeti s tajnim ukazom vojnega ministra, ker se nemški element v armadi vedno bolj — zatira (?). — Del. vitez Abrahamovic je zahteval, naj se armadne potrebščine po mogočnosti pokrivajo z direktnim nabavljanjem. Govoril je o nakupovanju konj za vojaške namene, zahteval, naj se pri vsaki diviziji ustanovi cenična komisija za škode, ki jih provzročijo manevri. Kmetijsko prebivalstvo mora biti manevro oproščeno, a vojaške vaje se sploh ne smejo vráti za časa žetve. Končno je urgiral reformo vojaškega kazenskega pravnega reda v imenu humanitete in civilizacije.

— Del. Zafron je navedel več želj glede Hrvatov v armadi, tako glede napisov na vojašnicah. Na Ogrskem so se nemški napisi že večinoma nadomestili z madjarskimi. Nadalje je zahteval, da se službovanje pri vojni mornarici zniža od 4 let na 3 leta. Končno je razpravljal o lanskih hrvaških nemirih ter je apeliral na vojno upravo, naj izposluje cesarjevo milost za obsojene in da se spregledajo pravne posledice tistim, ki so kazeni že prestali. — Del. baron Vasylko se je zavzemal za ustanovitev, oziroma pomnožitev garnizij v Bukovini ter je povedal, da so mu vsi romunski poslanči izjavili, da se bodo Remuni vedno potegovali, da se chrani Avstriji oborožena moč in velesila, ker so prepričani, da bi s prenehanjem Avstrije kot velesile izginil tudi romunski narod. Govorili so še delegacije Hueber grf Lažansky, Schneider, Peschka in Fort, ki so se vzbavili z začaganjem armade in vojaškimi vajami. — Vojni minister vit. Pitreich je odgovarjal obširno na vse želje in zahteve. Povedal je, da je novi brambni zakon že izdelan v sporazumljenu z vojaškimi ministrstvimi ter ga bo tekmo poletja vladu dognala, da ga dobi parlament. Poudarjal je, da se novi brambni zakon ozira na opravičene zahteve kmečkega prebivalstva glede vojašnine. Ravno tako v dobrem tihu je zadeva glede novega vojaškega kazenskega pravnega reda. Nadalje je dal povoljna zagotovila ozalaganju armade, o nakupovanju konj za vojaške namene, o zvišanju pokojnine starim penzionistom itd. — Za ministrom je govoril poročalec baron Walterkirchen, naskar se je zadela podrobna razprava ter se je vojni proračun sprejel. Potem sta se na predlog del. grofa Stürgha nujnim potom odobrila proračuna skupnega najvišjega sodnega dvora in skupnega finančnega ministra.

dedit uxorem suam Cancellarius Regis pro VC ducatis, pro quibus pecuniis emit domum.

Ni naš namen, popisati dogodke na tem znamenitem koncilu, ki je naredil konec razkolu v cerkvi. Papež Ivan XXIII. je upal, da postane proces proti Janu Husu glavnemu nalogu tega koncila, ali to upanje se je le deloma izpolnilo. Koncil je sklenil, da morajo vsi trije papeži odstopiti. Ivan XXIII. pa se ni hotel vdati, nego je skrivaj pobegnil v Schaffhausen in potem v Freiburg, ali bil je prijet in pripeljan nazaj v Kostnice. Koncil se je bil postavljal na stališče, da stoji nad papežem in je vsled tega papeža Ivana XXIII. odstavil in obsodil in je. Poročalec na koncilu je bil kanelar pariške univerze Gerson, ki je naštrel v 55 točkah papeževe grehe. Dokazal je, da je imel papež krovosramno razmerje s svojo svakinjo, da je onečastil nad 300 nun, da je ugancal sodomijo z mladimi menihi itd. Da je ta tiger v človeški podobi dal skoro milijon ljudi kot »krivoover« umoriti, to niti v poštev ni prišlo.

Papež Ivan XXIII. je bil zaprt v jeji graščini Gotleben, kjer je čakal sodbe plemenit in neustrašni Jan Hus. V temni jeji te graščine sta se srečali

Razprtje državnega zborov?

Praga, 30. maja. »Narodni listy« poročajo iz Budapešte, da so v delegacijskih krogih informirani, da bo dr. Körber sklical v oktobru državni zbor ter mu predložil razen proračuna za leto 1905. tudi predlogo o pokritju vojaških zahtev, ki sta jih dovolili delegaciji. Ako bi tudi to pot državni zbor ne hotel poslovati, razpusti se v decembru ter se razpišejo za januar 1905 nove volitve.

Potovanje generalnega štaba po Dalmaciji.

Zader, 30. maja. Kakor poroča »Novi list«, ima potovanje načelnika generalnega štaba, podmaršala barona Becka po Dalmaciji namen, da prouči zgradbo treh novih utrdb in podaljšanje železnice iz Čeleznice v Albanijo.

Priklopiljenje Bosne in Hercegovine.

Dunaj, 30. maja. Zadnji čas je inozemsko časopisje mnogo razpravljalo o tem, da je izredno obroževanje Avstro-Ogrske v zvezi z namenom, si okupirani deželi stalno priklopiti. Tudi srbskemu ministru zunanjih zadev, Iašku, se je oditalo, da je proti taki naravi protestiral pri poslaniku Dumbi. Ta vest je bila popolnoma izmišljena. Minister Pašić v razgovoru z Dumbo se tega predmeta še dotaknil ni.

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad, 30. maja. Turška vlada je sklenila z otomansko banko pogodbo, da ji prepusti dohodke iz desetine in ovčjega davka v makedonskih pokrajnah, za kar prevzame banka jamstvo za letnih 250.000 funтов za redno izplačevanje makedonskemu orožništvu.

Solun, 29. maja. Tukaj je priseglo včeraj zvestobo sultanu 25 oružniških častnikov Italije, Avstro-Ogrske, Angleške, Francije in Rusije. Zaprilegedi niso pet polkovnikov velenil in nemškega majorja pl. Altana, ki obdrže uniforme svojih dežel.

Sofija, 30. maja. Milijonsko posojilo, ki si ga je najel ministrski svet pri bolgarski agrarni banki za makedonske begune, bo razdeljen po nekemu kmetu, da naj bi Bog dal, da bi vse vinograde slana in toča pokončala! Torej takšno ljubezen goji pastir do svojih ovac? Pišečani! Izpreglejte že vendar enkrat! Pa še nekaj! Lani je pri nas neki mož po vasi igral na ustno harmoniko, a spremil ga je krdelo psov. In kaj ste vi o tem človeku rekli? — Za norišnico je zrel. A kaj pa Vi gosp. župnik, ki tudi letos na takšno harmoniko po vasi igrate, in tudi Vas spremil sicer samo eden veliki, črni pes, kakor svoje dni graščinske valpte? Pa tudi gospodinje Vas spremil, katerim včasih kakšno okroglo zamuzicirate. Kaj pa boste sedaj Vi o samem sebi rekli in kaj mislite Vi Pišečani? G. župnik! Daleč ste začarli, in če v kratkem svojega pluga ne oblijubili. Samo hitite! Vi se boste jezili, ali mi smo resno pisali ter tako hočemo od zdaj vedno, in upamo, da nas bo naš cenjeni »Slovenski Narod« gotovo podpiral.

preteklost in prihodnost Kristusovih nauk; prestavitev preteklosti, srednjeveške kristjanske cerkve je bil podel hudočelec, predstavitev prihodnosti je bil — Kolumb reformacije.

Papež Gregor XII. se je za dobro plačila odpovedal papeški časti in se zadovoljil s tem, da je postal zopet kardinal. Benedikt XIII. pa ni odnehal. Hotel je kot papež umreti, a vsa njegova država je obsegala le en sam morski gradič in majhen vrt. Ostala sta pri njem dva »kardinala«, ki sta po njegovi smrti smeje izvolila kot papeža necega kanonika, ki pa se je kmalu naveličal te komedije in je »odstopil«.

Kostniški koncil je 11. novembra 1417 izvolil Otona Colonna kot papeža Martina V. in vse države so ga pripozname. Tudi Rim se je podvrgel in papež je postal pravi in popolni suveren tega mesta. Gospodar mesta je bil sedaj Vatikan, republikanski kapitol je postal le spomenik nekdanje svobode.

Ko je papež Martin V. zasedel svoj prestol v Vatikanu, tedaj pač ni misil, da je grmada v Kostnici pač mogla upepeliti telo Jana Husa, ne pa tudi njegovih idej in da nastane iz teh idej plamen, ki požge glavne korenine rimske cerkve.

(Dalej prih.)

duje več delegatov v imenu avstrijske in več v imenu ogrske vlade.

Rim, 30. maja. Trgovinska pogajanja se začnejo med 22. in 25. junijem v Rimu ter bodo trajala najmanj tri tedne.

Angleži v Tibetu.

Pariz, 30. maja. Angleži prodirajo v Tibet uspešno in brezobzirno. Te dni so naskočili zopet polnoma mirno, utrjeno tibetansko vas pri Gjantseju. Pri napadu so izgubili Angleži le 7 mož, dočim so imeli Tibetanci zelo velike izgube. 37 vaščanov so Angleži odvedli kot vjetnike.

Dopisi.

Iz Pišec. Kmalu bodo preteklo leto, da se niti enkrat več nismo oglašili v Vašem cenjenem časopisu, akoravno je bilo že zelo potreba. Za danes hočemo le nekoliko povedati o našem ljubljenem g. župniku, ki je tako dober, da ne samo ve Veliko noč g. kaplanu niti hrane ni prisločil, v tem ko je on velikonočni ponedelek skoro celo popolno in še v noč raja s svojimi prijatelji in osobito prijateljicami. Na šolskem vrtu pred kletjo je imel zbrano celo čredo. Posebno je bila zastopana Marijina družba, Marijini otroci, ali kakor jih sam g. župnik imenuje — moji otroci. Izmed teh je za eno rekel, da ne sme nikdo k njej sesti, ker je ona njegova, ter bo noco zraven

zaslužnim križcem, višji pažnik Anton Friedel s srebrnim zaslužnim križcem s krono in miner Ivan Schweitzer s srebrnim zaslužnim križcem. — Sanitetni koncipist v Kočevju dr. Karol Böhm je imenovan okrajnim zdravnikom, sanitetni asistent v Freistadtu v Šleziji dr. Adalbert Kovarik pa sanitetnim koncipistom v Črnomlju. — Sanitetni koncipist v Črnomlju dr. Karol Wisinger je premeščen v Litijo. — Vladni konceptni praktikant v Beljaku, Avgust Sedlar, je imenovan konceptnim praktikantom pri finančnem ravnanju v Ljubljani, finančni koncipist Ivan Ditz pride v Rudovljico, finančni konceptni praktikant Hubert Ryschavy pa v Krško. Davčni kontrolor v Cerknici Ernest Sedlak je premeščen v Lož, davčni cencijal v Krškem Anton Križman in Cerknico, davčni praktikant v Ložu Fran Jenko pa v Lož.

— Iz Postojne se nam piše: Te dni se je klatil po našem trgu nek črnošuknež, ki je hodil od hiše do hiše beračit. Izkazoval se je z legitimacijo deželne vlade, ki mu dovoljuje beračiti po Kranjskem skozi tri mesece za nekdaj današki »Institut zur Heranbildung katholischer Lehrer«. Klerikalna bissaga torej! Piseo teh vrstis, ki principijelno vsakemu ta kemu črnemu berselu vrata pokaže, se ni mogel dosti nadudititi, da je v beračevi knjigi našel precej naprednjakov podpisnih, ki so dali svoj prispevek »zur Heranbildung katholischer Lehrer« na Dunaju. Slovenci, ali bi ne bilo pametnejše, da bi misle podpirali naše napredne učitelje? Še dva meseca bode omenjeni berač v kuti nabiral po Kranjskem. Mesto njemu, dajte kronico raje za učiteljski konvikt.

— Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani priredi v nedeljo, dne 5. junija 1904 povodom društvene 20letnice veliko vrtno slavnost na Koslerjevem vrtu. Pri slavnosti sodelujejo: sl. pevsko društvo „Ljubljana“, sl. pevski zbor „Šišenske čitalnice“, sl. pevski zbor „Žirovnik“ iz Št. Vida in pevski zbor „Slavec“. Godba: Popolni orkester slavne „Ljubljanske društvene godbe“. Spored. I. del: Petje: 1. A. Foerster: „Naša zastava“, moški zbor, poje pevsko društvo „Slavec“. 2. A. Nedved: „Slava Prešernu“, moški zbor, poje sl. pevsko društvo „Ljubljana“. 3. a) „Kukavica“, b) „Se davno mrači“, c) „Skrjanček poje“, Slovenske narodne pesmi za mesani zbor, poje slavni pevski zbor „Žirovnik“. 4. F. Bazin: „Križarji na morju“, moški zbor, poje pevsko društvo „Slavec“. 5. F. Ferjančič: „Oj slovenska zemljica“, moški zbor, poje slavni pevski zbor „Šišenske čitalnice“. 6. Iv. pl. Zaje: „More“, simfonična glasbena slika za moški zbor z orkestrom, poje pevsko društvo „Slavec“. 7. K. Bendl: „Svoji k svojim“, moški zbor, poje vsa društva skupno. II. del: Godba: 1. Sommer: „Ramberg“, koracična. 2. Dvočák: „Glasovi Vltave“, valček. 3. Supp: „Slavnostna“, ouvertura. 4. Kovařík: „Podoknica“ pesem. 5. Schneider: „Operni diamanti in biseri“, potpourri. 6. Komzák: „Vesel koračnice“, potpourri. 7. Balfe: Dvospev iz opere „Ciganka“. 8. Kovařík: „Godbene slike“, potpourri. 9. Kindl: „V spomin“, valček. 10. Pokorný: „Pampeliška“, polka franceska. 11. Kmoch: „Cvetje“, polka mazurka. 12. Pehej: „Atom“, polka hitra. III. del: Ljudske zabave in igre: Keglanje na dobitke: I. dobitek 30 krov. II. dobitek 12 K. III. dobitek 10 K. IV. dobitek 8 K. V. dobitek 6 K (za največ serij). VI. dobitek (šaljiv) za največkrat vseh devet. Kegla se bode v nedeljo, dne 29. maja, četrtek, dne 2. junija in nedeljo, dne 5. junija, vsakokrat od 9. ure zjutraj do 10. ure zvečer. Serija 3 lukačev 10 nov. Na okrašenem vrtu bodo postavljeni paviljoni. — Zvečer sijajan umetalen ogenj. Po končanem pevskem sporednu ples. Začetek ob 1/4. uri po poldne. Vstopnina 25 nov. za osebo, sodelujoči pevski zbori, čast. članji „Slavca“ in otroci do 10 let prosti. — Sodelujoča društva se zbereta na dan slavnosti ob 2. uri popoldne v „Narodnem domu“ ter odkorakajo ob 3. uri z zastavami in godbo na Koslerjevem vrtu. — V slučaju neugodnega vremena se vrši slavnost v celi obsega dne 12. junija.

— Prvi izlet ljubljanskih obrtnikov na Gorenjsko dne 29. t. m. se je sijajno obnesel. Ko so izletniki prišli na Dobravo do gospoda Filipa Pogačnika po domače pri Valentini, videli so zastave razobstvene. Pri omenjeni gostilni so bili prijazno

pozdravljeni. Od tam je bil izlet v Krepo in na različne kraje. Točno ob eni uri je bil obed v gori omenjeni gostilni na Dobravi. Med obedom je bilo več govorov. Vsa čast in hvala za dobro po-trežbo, izvrstno kuhinja in pristno vino. Priporočamo vsakemu izletniku, naj gre v gostilno k Valentini, kjer bude dobro posrežen. — Ljubljanski obrtniki izletniki.

— Poroci se dne 4. junija sodni pristav v Mokronugu g. Jurij Kozina z gspč. Marico Rozinovo. Čestitamo!

— Železnica Kranj—Tržič. Politični obvod te proge, združen z razlastilno razpravo bo dne 4. julija in naslednje dneve. Komisija se snide dne 4. julija ob 1/3. uri dop. na kolodvoru v Kranju. Najprej se izvrši postajna komisija. Politični obvod v zvezi z razlastilno razpravo in z razpravo v zvezi z razlastilno razpravo bo v davčni občini Stražišče dne 5. julija in, kakor bo delo napredovalo, se nadaljevalo in končalo v davčnih občinah Stržev, Okroglo, Pivka, Naklo, Strahinj, Duplje, Žiganja vas, Križe, Bistrica in Tržič.

— Strelna je v Vinici v Črnomalskem okraju udarila v hiško klobučarja Frana Kučana in jo močno poškodovala, a ne da bi jo užgal.

— Umrl je v Celovcu vpokojeni podmaršal Adalbert grof Christalnigg, lastnik štirih gradov.

— Bik v Celju. V soboto se je v Poluh pri Celju posestniku Iv. Oziku iz Fadreša pri Leškem iztrg bil ter skočil na neko visino, od koder pa je padel nazaj na gospodarja ter ga zmedkal. Potem se je bik splašil ter dirjal v Celje, kjer je divjal po ulicah. Končno se je nemenuorožniku posrežio, da je biku z bajonetom predrl nosdrvi, in vsled tega da žival izgubila toliko krvi, da je onemogla. Bik so potem zvezali.

— Cena mesa v Gradcu. Izvršljive sklep občinskega sveta v Gradcu z dne 11. maja 1904 je graski magistrat odredil, da se v mesecu juniju v Gradcu ne sme prodajati meso dražje, kakor po naslednjih cenah: goveje meso 1. vrste po 68 krajcarjev, 2. vrste po 64 krajcarjev, 3. vrste po 54 krajcarjev. Kravje meso se sme prodajati: 1 vrste po 66 kr., 2. vrste po 64 kr., 3. vrste po 52 kr. Tudi je magistrat natančno določil, katero meso spada v 1., 2. in 3. vrsto. Priklada ne sme pri katalogu tehtati več kot 19 dekagramov. Mesarjem, ki se ne ravna po teh predpisih, se odpovedo »štanj«.

— Petruski križark. Pred nekaj tedni je potovalec ravnatelj Lenckova tržaškega »Stabilimento tecnicum« v Petrograd, da konkurira za razpisano stavbo novih ladij. Sedaj se poroča, da je ruska vlada pri omenjenem zavodu naročila pet križark.

— Avstrijski „Lloyd“ je imel včeraj v Trstu svoj občni zbor. Čistega dobička ima v pretečenem letu samo 95.654 K, ker je izgubil dve ladji „Wörwärts“ in „Poseidon“ v znesku 1.202.961 K.

— Nesreča v Sesljanu. V Sesljanu, kjer kopljajo material za zasipanje morja, katero delo ima v podjetju tvrdka Faccanone e Ci, so bili te dni pripravili velikansko mino z 20 tonelotami smodnika, katero so imeli začrtati v nedeljo. A v nedeljo v jutro med nevihto, ki je tedaj divjala po Goriškem in tudi takoj Naštrečine, je strela udarila ravno v to velikansko mino. Mina se je pri tem vzdela in skaljovje, zemlja, drobno in debelo kamenje je sfrčalo v zrak, dočim se je nahajalo v bližini mnogo delavcev, ker se je to zgodilo tako nepridakovano. Eden po zraku frčelj kamenov, več nego kvintal težak je padel na 14letnega podajča Jurija Klobučarja, kateri je doma nekje s Hrvatske, ter mu zdrobilo obe nogi. Poklicnici so takoj telefonično potom zdravnika s zdravniške postaje v Trstu, kateri je šel na lico mesta z bolniškim vozom. Prišedši v Sesljanu je zdravnik nesrečnemu Klobučarju najpraj podelil najnujnejšo pomoč ter ga dal potem z vozom prepeljati v mestno bolnišnico. V bolnišnici so revereža natančneje preiskali ter tako konstatovali, da nima zdrobljene samo obe nogi, temveč, da so mu zdrobilene tudi vse kosti v spodnjem delu života. Valed tega so zdravniki takoj izjavili, da ni skoraj nikakšne nade, da bi se mu rešilo življenje. In res je reže umrl že sinoč ob 6. uri.

— Semenj za volno v Miskolcu. Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani nam nazašnja, da se letoski semenj za volno v Miskolcu vrši dne 20. junija v skladničnih tamošnjih kreditne banke.

— Mednarodna panorama. Najzanimivejše španško mesto Sevilla je taeden na ogled v panorami. Zanimivo pa ni to mesto zato, ker ima največjo areno za bikoborbe — prostora za 20.000 oseb — temuč zaradi prekrasnih stavb in dobe, ko so Španije ostresvali svoje kulturo Mavri. Kraljeva palača Alkazar je res sve

točno šudo tedanje mavriške stavne tehnike in skulpture. To je pa edina stavba svoje vrste na celotnem svetu. Tudi okolica Alkazara je pravi paradiž. Kdo se sanima za potratno zidane in opremljene cerkve, tudi ne bo imel prilike sicer nikoli gledati toljega bogastva kot ga ima sevilska stolna cerkev zunaj in znotraj. Bikoborbe pač ni za vsake žive, vendar nam slika nudi le bolj nedolžne priezore, krvava nam pa prihrani. — Prihodnji teden pa bomo gledali Ljubljano, kakršna je bila neposredno po potresu.

— Izpred sodišča. — Janez Hribar, posestnica mož v Buču, je svojo ženo, ker mu ni hotela dati denarja za popivanje, dne 9. velikega travna t. l. po glavi tolkel in jo na tla pobil tako, da je dobila na glavi poškodbe, pri tem ji je pa grozil z besedami: „Hudič, meni je vse gih, ubil jo bom, naj bom 15 ali pa 20 let zaprt!“ Enake grožnje je izstrelil tudi pred županom v Smartnem. Hribar se izgovarja, da je bil pijan in jezen. Obsoden je bil na 4 mesece težke, s postom in trdim ležiščem vsakih 14 dni poostrene ječe.

— Mestna kopel. Od dne 21. aprila do 20. maja 1904 oddalo se je v mestni kopeli vsega skupaj 2740 kopeli, in sicer za moške 2100 (oršnih 1494, kadnih 606), za ženske 640 (pršnih 150, kadnih 490).

— Tatvine. Dne 25 t. m. zvečer je bilo Karolu Prepeluhu iz stanovanja ukradenih par rumenih čevljev, vrednih 10 krov. Osumljene jo je popihal. Snoči se ga je bil krovcev Anton Lustig nekoliko preveč nasrkal in je kolovratil po Dunajski cesti. Neki zlobnež je porabil priliko ter ga spravil v »prenočišče« za Petercovo šopo na Ljubljanskem polju. Ko je Lustig, sedaj »Tauriga« zaspal, mu je neznanec ukradel žepno uro in 10 K denarja. V noči 28. na 29. t. m. se je priplazil neznanec na ceste na Rudolfovo železnico na dvorišče gostilne »Pri Novem svetu« ter od tam šel v hlev, kjer je vzel kovček hlapca Iv. Veharja ga nesel na dvorišče in ga tam razbil. Ko je vse redi, ki so bile v kovčegu, pokradel, jo je zopet odkril čez zid. Tako se je ondi zgodilo že več novostopivim hlapcem.

— Prepoden tat. Na Resljevi cesti št. 26 je prišel v noči od 27. na 28. t. m. v pritlično stanovanje sprevidnik Valentina Janigaja skozi odprtlo okno neznanec človek. V sobi speti sprevidnikov sin se je k sreči ravno zbudil ter zakričal: »Kdo je?« nakar je neznanec skočil skozi okno nazaj na dvorišče ter tekel proti kolodvoru. Enak slučaj se je pripletil drugo noč na isti cesti pri kamnoseškemu mojstru Feliku Tomancu. Okoli dveh popolnoči je sišala Tomanova soproga, da je nekdo potegnil žaluzijo kvišku, zakričala je in vstala ter videla, da je nekdo skočil raz okno in tekel čez dvorišče na cesto. Tat si je iz previdnosti poprel seželjčevje, odložil površnik in privabil stol k oknu. Ker pa je mislil, da mu je roka pravice že za petami, je popustil črevljivo in hežal brez površnika, v ksterem je imel tudi štruco rzenega kruha.

— Stanovanja išče po mestu tujih mladih človekov in ob priliki prosi denarja na posodo od strank. Navedeni je brez dvoma pustolovec in se je pojavil v hišah štev. 2 in 26 na Starem trgu, v Florjanskih ulicah št. 38 je vzel sobo na mesec, kjer je prenočeval samo eno noč potem pa izginil. Obiskal je tudi Poljanski nasip in vzel v njen sobo na mesec pri Amaliji Schönbergovi, kateri je tudi pregovoril, da mu je posodila 4 K, in potem se ni več vrnil. Dotičnik je srednje postave, dobro obledočen, rdečega obraza, črnih brk in govor dobro nemško ter pravi, da je stavni risar in monter.

— Tat pod streho. — Preteklo noč je neznanec obiskal gostilno Antona Kovača v Kolodvorskih ulicah št. 27. Ker so bila vsa vrata dobro zaklenjena, je zlezel tat z dvorišča na streho ter šel skozi strešno odprtino pod streho, ulomil v Kovačev kovček ter ukradel srebrno uro in verižico v vrednosti 20 K in črno obleko, vredno 30 K. Ker pa mu to ni bilo dovolj, je naložil še drug kovček in ga odnesel. V kovčagu je bila srebrna ura z zlato verižico, vredna 40 K, samokres za 6 ognjev in pipa, vredna 10 K.

— Voziček ukraden. Včeraj je bil trgovcu Fraucetu Stupici na Marije Terezije cesti izpred prodajalne odpeljan štirikolesen voziček, vreden 14 K.

— Izseljevanje. Iz Amerike se je pripeljalo včeraj na južni kolodvor 208 oseb; bili so večinoma Hrvati. — Izgubljene reči. Luka Bunkovnik, židar pri Toeniesu, je izgubil danes dopoldne zlat za 10 K. — Uršula Babnikova, posestnica žena iz Hrastice, občina Polhov gradišče, je izgubila hranično knjižico na ime Ivan Babnik z vlogo 430 K.

— Hrvatske novice. — Za »Hrvatski dom« v Sarajevu je daroval škof J. J. Strossmayer 1000 kron z željo, naj se v novem domu zbirajo kar je pošteno in spoštovanja vredno, da se v njem nikoli ne neti mržnja proti bratom drugem. Vere, in naj se tudi bosanski Hrvati zavedajo, da so veja slovanska debla. Tako piše škof Strossmayer v času ko razglaša klerikalno »Hrvatsvo«, da je smrtni greh, če gre katoličan v pravoslavno cerkev k molitvi za zmago ruske armade.

— Pretep v sodni dvorani. Pretečeni petek sta se sprla in stepla pri sodni razpravi v Zagrebu odvetniški koncipijent dr. Sachs in mladi odvetnik dr. Vladimir Frank. Frank je rekel Sachsu »zelen deran«, za kar mu je ta da zaščitno, a Frank je nasprotnik zalučil z vso silo črnih v glavo. Sodnik ju je obsodil v globo 100 K, ozir. 50 K, a zadeva se je vrhutega izročila odvetniški zbornici in banski stolici. — Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 15. do 21. maja 1904. Stabilo novorojencev 10 (= 13 8/100), mrtvorjenec 1, umrlih 19 (= 26 3/100), med njimi so umrli za skariatrico 1, za jetiko 8, za vnetjem sopilnih organov 2, za različnimi bolezni 8. Med njimi je bilo tuječev 5 (= 26 3/100), iz zavodov 11 (= 57 8/100). Za infekcionsimi bolezni so oboleli, in sicer za ošpicami 1, za skariatrico 4, za vratico 2 osebi.

— Popravek. Prispevek, poslan po okraju glavarju Alfonsu Pireu v Kranju, posnet po »Lisibacher Zeitung«, za Vegov spomenik v znesku 115 K. ni bil samo njegov dar, ampak njegova zbirka v mestu Kranju.

— Najnovejše novice. — 25letnico avstrijske družbe rdečega križa so praznovali slovensko na Dunaju. Slovensosti so se udeležile nadvojvodinja Blanka, Marija Valerija in Izabela.

— Herman Rolett, nemški pesnik, je umrl na Dunaju 85 let star.

— Nagloma je umrl v Lvovu vodja poljske demokratične stranke, gališki deželni odbornik Tadej Romanowicz.

— Umrl je bivši sekocijski načelnik v železniškem ministruvatu Maks vitez Pichler.

— Zgraditelju ogrskega parlamenta, vsebujučim odprtino, so odkrili včeraj spomenik v navzočnosti skoraj vseh ministrov v Budimpešti.

— Izlet srbskih trgovcev v Budimpešto. Včeraj se je pripljal 100 srbskih trgovcev v Budimpešto. Na kolodvoru so jih sprejeli zastopniki ministrov in mestne občine. Odinštvo jih je pozdravljalo z navdušenimi živilo-klici. Vodja izletnikov, neki Milan Pavlović, je v svojem odgovoru poudarjal, da jih je privredno v Budimpešto tudi večstveno srbsko-ogrsko — prijateljstvo (?).

— Velikanski požar skladischa je bil ob luki in železnici pri Jersey City (Amerika). Zgorelo je tudi več ladij. Škoda se ceni na 75 milijonov dolarjev.

— Kongres zoper tuberkulozo se je vršil te dni v Kodanju. Kralj Kristijan je pri banketu pri srčno pozdravil učenjake, ki se boro proti največji sovražnici č

Zahvala.

Podpisano vodstvo izreka tem potom našikrnejšo zahvalo vsem onim, ki so priporogli, da je tudi XVI. glavna skupščina "Zaveze avstr. jugoslovenskih učiteljskih društev" dne 21. in 22. maja t. l. v Postojni uspela tako lepo.

Prav posebno pa se zahvaljuje g. županu G. Pliku za iskreni sprejem in laškavi pozdrav na kolodvoru; pripravljalnemu odboru, njegovima častnima predsednikoma gosp. županu G. Pliku in gosp. dežel. poslancu Fr. Árkotu ter predsedniku gosp. Ferdu Juvancu za obilini trud, ki so ga imeli s pripravami za Zavezino zborovanje; slavnici jamski konisari za brezplačni vstop v jamo, načelniku trškega odbora g. Ant. Ditrichu za navdušeni pozdrav v jami, vsem onim, ki so nam kazali simpatije s tem, da so okrasili svoje hiše z zastavami; gg. Arm. Gradišniku, Fr. Kocbiku in ravnatelju Iv. Lapajnetu za izborna poročila; državnemu in deželnemu poslancu nadsvetniku gosp. dr. Andr. Ferjančiču in drugim dragim in milim gostom neugotiteljem, ki so priheli med nas; vsem onim, ki so brzavojnim potom pozdravili naš shod; slavnostkemu orkestru za prijazno sodelovanje pri koncertu; gospicam pevkam in gospodom pevcom za krasno petje; vsem govornikom za navdušene napitnice in sploh vsem udeležencem, ki so priporogli, da je nastopila "Zaveza" tako impozantno.

Vodstvo "Zaveze avstr. jugoslov. učiteljskih društev".

Tajnik: Predsednik:
Drag. Česnik. L. Jelene.

Slabotne, nervozne in malokrvne osebe, bledične, slake in stroke, ki slabajo izgledajo, okrepeča zelenato vino lekarinja Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti. 8 Zunanja naročila po povzetju. 3

Borzna poročila.

Ljubljanska

"Kreditna banka" v Ljubljani.

Uradni kurzini dunaj. borze 31. maja 1904.

	Dena	Blago
42% majeva renta	99.15	99.35
42% srebrna renta	98.95	99.15
4% avstr. kronska renta	99.30	99.50
4% zlata	118.20	118.20
4% ogrska kronska "	97.20	97.40
4% zlata	117.30	117.50
4% posojilo dežele Kranjske	100.-	100.75
4% posojilo mesta Slijet	100.25	101.25
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100.-	100.75
4% češka dež. banka k.o.	99.75	99.85
4% ž. o.	99.75	100.05
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.80	101.95
4% pešt. kom. k. o. z	106.70	107.70
4% zast. pisma Innerst. hr.	101.-	102.-
4% dež. hr. " ogrske cen.	100.50	100.75
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100-	100.60
4% obl. ogr. lokalnih že-	100-	101-
leznic d. dr.	99.75	100-
4% obl. češke ind. banke	98.50	99.50
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.50	100-
4% prior. dol. žel.	293.65	295.65
3% juž. žel. kup. 1/1/	100.75	101.75
4% avst. pos. zažl. p.o.	180-	184-
Srečke.	259-	263-
Srečke od I. 1854	181-	163.40
" " 1860 ^{1/2}	296-	306-
" " 1864	292-	298.70
" zemske	269-	275-
" zem. kred. I. emisije II.	90-	92.50
" ogr. hip. banke	129-	130-
" srbske & frs. 100-	20.90	21.90
" turske	465-	474-
Basilika srečke	80-	85-
Kreditne	78-	82-
Inomoške	68-	72-
Krakovske	53-	56-
Ljubljanske	29-	30-
Avst. rud. križa	67-	72-
Ogrske	75-	80-
Zivnostenske	505-	515-
Premogokop v Mostu (Brück)	78.60	79.60
Alpinske montan	835.40	836.40
Državne železnice	1619-	1628-
Avstr.-ogrskie barčne delnice	840.75	841.75
Avstr. kreditne banke	749-	750-
Ogrske	249.50	250.50
Zemstvene	622-	624-
Premogokop v Mostu (Brück)	411.50	412.50
Alpinske delnice	1995-	2005-
Praskie žel. in dr.	488-	489.20
Rima-Murányi	308-	310--
Trbovljanske prem. družbe	482-	486-
Avstr. orožne tovr. družbe	165-	157-
Češke sladkorne družbe	11.33	11.38
Valute.	19.05	19.08
C. kr. cekin	23.46	23.54
20 franki	23.92	24-
20 marke	117.32	117.52
Sovereigns	95-	96.15
Marke	253-	254-
Laški bankovci	4.84	5-

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 31. maja 1904.

Termin.

Pbenica za oktober	" 50 "	" 9.15
Rž oktober 1904	" 50 "	" 6.95
Koruz " julij 1904	" 50 "	" 5.30
avgust	" 50 "	" 5.41
Oves " oktober	" 50 "	" 5.80

Efektiv.

5-10 vin. višje.

Pozor!

Le "Tempel-vrelec" in "Styria-vrelec" sta kot rogaški slatini postavno varovana. Vsi drugi izdelki, ki nimajo oznamenila "Tempel-vrelec" ali "Styria-vrelec", temveč se spravljajo goljivo pod imenom "Rogaška slatina" v promet, naj se zavrnejo. — Oskrbištvo deželnih vrelečev Rogatec-Slatina.

Umrlji so v Ljubljani:

Dne 27. maja: Karol Hrastar, delavčev sin, 3 mes., Opekarška cesta št. 27, črevesni katar.

Marija Jenček, zasebnica, 53 let, Emomska cesta št. 10, jetika.

Dne 27. maja: Cirila Petras, lončarjeva hči, 10 mes., Trnovski pristan št. 36, črevesni katar — Jožeta Polnauer, rudokopova hči, 4½ leta, Strelške ulice št. 15, Scrophulosis.

V deželni bolnišnici:

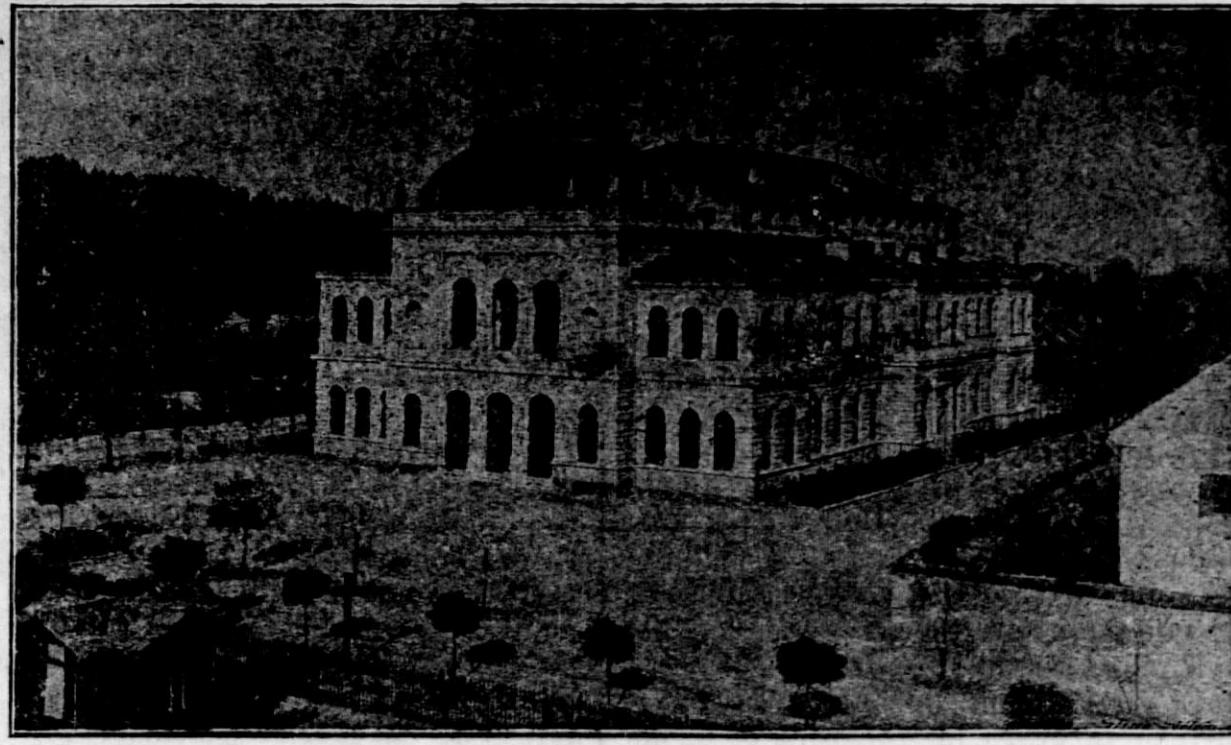
Dne 25. maja: Josip Varšek, delavčev sin, 5 let, Scarlatina — Ivan Debevc, gostac, 59 let, Hrnia incarcera.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 206.9. Srednji uravni tlak 786.0 mm

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Noc
30. 9. zv.	738.6	17.6	sl. jvzhod	sk. oblač.	
31. 7. zj.	739.8	16.0	sl. svzvod	jasno	
" 2. pop.	738.9	23.2	sr. jug	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura: 17.6°, a vreme: 15.8°. Mokrina v 24 urah: 0.6 mm.

Mesečna soba

s posebnim vhodom se takoj odda pri 1551-1

Fr. Iglič, Mestni trg št. II.

Miha Tratnik
mizarski mojster v Idriji
sprejme takoj 1548

pomočnika in učenca.

Sprejme se takoj
trgovski pomočnik
dober manufakturist, vojaščine prost
ter več slovenskega, nemškega in italijanskega jezika.
Istotam se tudi sprejme 1537-2

blagajničarka.

Kje? pove upravnštvo "Slov. Nar."

Pijte Klauerjev

„Triglav“

najzdarejši vseh likerjev.

Nepremočljivi dežni plašči

iz orig. angleškega dvojn. blaga

iz ovčje volne z gumijevim vlogo

1423-3 in vsakovrstni gumijevi plašči

za gospode, dame in otroke.

Vzorci, cene in navodila za jemanje mere z obratno pošto.

Paget & Co., Dunaj I, Riemergasse 13.

„Škrat“

edini slovenski humoristično-satirični tednik, ki prinaša izključno originalne slike.

Izhaja v Trstu vsako soboto. — Naročnina za vse leto 6. H. za pol leta 3. H. Posamezne številke se prodajajo po 10 stotink.

Zahajajte brezplačne številke na ogled!

Ces. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod je voznega reda.

verajen od dne 1. maja 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoci osobi

vlek v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzen-f ste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v

Ausee, Solnograd, čez Klein-Reiffing v Steyr, Linc, na Dunaj v Amstetten. — Ob

7. uri 5 m. zjutraj osobi vlek v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno,

Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Klein-Reiffing v Steyr, Linc, Budjevice,

Pilen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipakovo čez Amstetten na Dunaj. — Ob

11. uri 54 m. dopoldne osobi vlek v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal,

Dunaj. — Ob 3. uri 56 m. popoldne osobi vlek v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzenfeste,

Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc,

Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reiffing v Steyr, Linc, Budjevice, Pilzen, Marijine vare,

Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I